

KROTNAĆ (2) *vb impf*

o jasne.

inf krotnąć (1). *◇ praes 3 pl* krotną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Tracić dzikość, łagodnieć; uspokajać się (2) : Equi mansuescunt tractatu, Kónie krotną od głąskánia. Mqcz 208c; mansuefieri, Krotnąć/ Spokoinieyńzym być. Popuscić dzikości álbo dziwności precz. Mqcz 208c.

Formacje współrdzenne: ukrotnąć; krotnieć, skrotnieć.

Synonimy: ciszeć, pokorzyć się.

TG